

ORTAK DEKLERASYON

Kıbrıs Sorunu'nun çözümsüzlüğü adamızdaki tüm sorunların temel kaynağıdır. 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulması ile toplumlara siyasi statü kazandırmış ancak, toplumlararası çatışmalar, dış karışmacılık, askeri müdahaleler, ayrılıkçılık, ve paylaşım kavgası yüzünden sorun karmaşık hale gelmiştir.

Kıbrıs sorunu 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti antlaşmaları temelinde, 1977-79 Doruk Antlaşmaları ve BM süreçlerine dayalı, iki kesimli, iki toplumlu, toplumların siyasi eşitliğinde AB üyesi federal bir devlet yapısı ile çözülebilir. Toplumlarda varolan önyargıları ve milliyetçi eylemleri ortadan kaldırmak, iletişimi artırmak ve sınırları açmak çözüme giden yolda önemli adımlar olacaktır. Kıbrıs sorununa bulunacak çözümde irade Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum toplumlarının olmalıdır. Bu yüzden çözüm için ortak mücadele ve ortak örgütlenme gereklidir.

Soruna acilen çözüm bulunması iki toplumun ve adamızın geleceği için elzemdir. Çözüm, adamızda barışa giden yolda en önemli adım olacaktır. Çözüm için; iki tarafın siyasi temsilcileri her gün verdikleri demeçlerle birbirlerini suçlamaktan vazgeçmeli ve işbirliği içinde çözüm masasında yerlerini almalıdırlar. Şövenist söylemler, askeri tatbikatlar, milliyetçi eğitim sistemleri, milli sembol fetişizmi ve birbirinden kopuk iki ekonomi toplumların birbirine yakınlaşmasını engelleyen en önemli unsurlardır.

Kıbrıs sorununun varlığı uzun yıllardan beri adamızda olağanüstü hal yaşanmasını sağlamıştır. Özellikle Kıbrıs Türk toplumu yaşanan siyasi süreçte ekonomik, kültürel ve sosyal olarak asimile olmakla karşı karşıyadır. Kıbrıslı Türkler Türkiye ile ilişkilerinde yaşadığı buyuran-emir alan anlayışına dayalı ilişkiden dolayı kendi ülkesinde nüfusca azınlığa düşürülmüştür. 1974'te askeri müdahalede bulunan Türkiye adanın fiziken bölünmesini sağlamış ve adanın kuzeyinde kendine bağlı "bölgesel bir alt yönetim" oluşturmuştur.

Kıbrıs Türkü'ne güvenmeyen bu anlayış, Cenevre sözleşmelerine aykırı olarak adaya nüfus taşımış ve adanın demografik yapısını değiştirmiştir. Yaratılan siyasi sistem Kıbrıslı Türkler'i üretimden koparmış, kültürel asimilasyon ise her yönü ile devam etmektedir. Ekonomik ve siyasi sıkıntılar yüzünden Kıbrıslı Türkler göç ederken sistematik olarak adanın nüfus yapısını değiştirmeye dönük politikalar devam etmektedir.

Seçimlere müdahalenin alışılmış bir durum yaratmasının yanında Türkiye, ekonomik bağımlılık ve başta anayasanın geçici 10.nuncu maddesinden yararlanarak iç politikaya ve günlük hayata müdahale edebilmektedir. Tüm bu gelişmeler Kıbrıs Türk toplumunun siyasi iradesini yok etmekte, kimliğini ve varlığını tehlikeye atmaktadır. Kıbrıslı Türkler'in siyasi iradesinin gasbedilmesi kabul edilemez. Bu anlayışla Türkiye ile Kıbrıslı Türkler arasındaki ilişkiler siyasi eşitler çerçevesinde ele alınmalıdır. Kıbrıslı Türkler'in kendi kendilerini yönetmeleri esastır.

Bu saptamalar ışığında, aşağıdaki temel hedeflere varmak amacıyla, sonuç alıncaya kadar, tüm gücümüzle mücadele etmekte kararlı olduğumuzu; bunun için gereken her türlü işbirliği, güçbirliği ve eylem birliği yapacağımızı kamuoyuna duyururuz.

- Kıbrıslı Türkler'in demografik yapı değiştirilerek gasbedilen siyasi iradesini geri almak için,
- Şövenizmi, milliyetçiliği Kıbrıslı Türkler'e yönelik kültürel, siyasi ve ekonomik asimilasyonu ortadan kaldırmak için,
- Dış karışmacılığa karşı çıkmak, demokratik şeffaf ve Kıbrıslı Türkler'in iradesine dayalı sivil bir yönetim oluşturabilmek için,
- Hiç zaman yitirmeden; Kıbrıs Sorunu'na Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumların iradesine dayalı birleşik, federal Kıbrıs'ın yaratılması için.

KIBRIS BARIŞ PLATFORMU

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTÖS), Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS), Kıbrıs Türk Hekimleri Sendikası (Tıp-İş), Doğu Akdeniz Üniversitesi Birlik ve Dayanışma Sendikası (Daü-Bir-Sen), Kıbrıs AB Derneği (KAB), Toplumcu Demokrasi Partisi (TDP), Birleşik Kıbrıs Partisi (BKP), Yeni Kıbrıs Partisi (YKP), Kıbrıs Yayıncılar Birliği (Kıb-Yay), Devlet Çalışanları Sendikası (Çağ-Sen).